

[Annette Just]

landene har skrevet under på asylkonventionen, som den må hedde, af 26. juni, men jeg mener, at der mangler et meget væsentligt punkt i denne asylkonvention for, at Danmark kan skrive under, og jeg er ikke sikker på, at de andre lande ikke har præcis den samme betænkelighed, men bare ikke har været opmærksom på det.

Det, der bør stå med flammende skrift, er, at ethvert land, der giver en asylansøger asyl, også bør være ansvarlig over for vedkommende, indtil han eventuelt er blevet nationalt medlem af staten, altså blevet EF-statsborger. Det vil nemlig også være en sikkerhed for Danmark. Jeg er overbevist om, at der ikke er ét medlem i Folketinget, som ikke ved, at den danske befolkning nærer stor frygt for den situation, at f.eks. Italien gav asyl til en masse mennesker, som så bare kunne flytte op til Danmark og få udbetalt støtte i Danmark. Det er der nemlig intet til hinder for med denne asylkonvention. Det er den lille parentes, vi skal have med, så synes jeg, det er en rimelig god løsning på det problem, for så har vi ens regler for asylansøgere, så har vi ens regler for indvandring i EF, og det må være den rigtige vej at gå. Vi skal nemlig sikre fri bevægelighed for EF-borgere inden for EF, men det kan ikke betyde, at det også gælder for eventuelle flygtninge, som har fået asyl i enkeltlande.

Men der er ting i dette memorandum, som Fremskridtspartiet ud over det, jeg har sagt, absolut ikke kan være med til, og det er bl.a. udbygning af mediepolitik for at sige en enkelt ting, og at få kulturpolitikken ind i EF, hvor den aldrig har været. Jeg ved godt, der har været tilløb til, at den har sneget sig ind på visse områder, men vi skal ikke have kulturpolitik ind i EF; det er og bliver for os at se det europæisk-økonomiske fællesskab, det drejer sig om.

Men er vi enige, når regeringen og de øvrige partier siger, at forsvarspolitikken skal blive ude af EF. Jeg synes måske, det var meget rart, at der var nogle, der sagde, at det altså også har den konsekvens, hvis vi nu lavede en europæisk EF-hær, at vi på nuværende tidspunkt ville mangle Norge, Island, Canada, USA og Tyrkiet. Det er altså både nordflanken, sydflanken og støtten fra det oversøiske, og det vil jeg i hvert fald meget nødigt på noget tidspunkt skulle give min stemme til.

Der er også steder – jeg ved ikke, om det er under »nye politikker«, eller om det bare er under »udenrigspolitik« – hvor jeg synes der sker noget utrolig positivt, og Fremskridtspartiet er tæt på at være begejstret for, at der ser ud til at være flertal for, at man har EF-ambassader i tredjelande. For det vil jo ikke blot være en besparelse – i stedet for at have 12 ambassader i hvert lille land, kunne man nøjes med at have 1 ambassade, som dækkede hele EF – men det vil nok også være rimelig sund fornuft for de andre lande, fordi de så kunne vide, hvor de skulle henvende sig, i særdeleshed nu, da vi får tættere og tættere samarbejde mellem de forskellige udenrigsministre i EF.

Det kan også føre til, at vi skal udbygge vort samarbejde ikke blot på det udenrigspolitiske med udenrigsministre, men måske også med justitsministrene i retning af et krav om en samlet bekæmpelse af terrorisme, af narkotika og af den avancerede kriminalitet. Det kan ikke være meningen, at hvert enkelt land gør en stor indsats, hvorefter den kriminelle bare tager over grænsen, og så skal man begynde helt forfra dér. Lad os dog få nogle politinstanser, der kan gå over grænserne, som jo i øvrigt bliver mere eller mindre fjernet.

Vi mener, at EF skal være et område, hvor man kan handle lige så frit over landegrænserne, som man i dag gør det over kommunegrænser. Der er jo ikke nogen, der drømmer om, at der skulle være problemer med at producere varer i én kommune og sælge dem i en anden, men der er i dag utrolig mange, der bruger en frygtelig masse tid på papirusseri, når man skal sende noget fra Sønderjylland til Nordtyskland.

Derfor sæt fremskridt i EF, ja – og lad os så få et fornuftigt resultat ud af disse to regeringskonferencer.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jeg tror, det er blevet en fiks idé hos Fremskridtspartiets medlemmer af dette Folketing, at ligegyldigt hvad sagen drejer sig om, skal man tale om udlændingepolitik og flygtninge. Nu ved fru Annette Just formentlig efter at have læst memorandummet, som jo spiller en afgørende rolle i denne debat, at der overhovedet intet står om udlændinge og udlændingepolitik af den gode grund, at dette ikke er noget EF-